

Žaloba podaná dne 21. dubna 2010 — Zitro IP v. OHIM — Show Ball Informática (BINGO SHOWALL)

(Věc T-179/10)

(2010/C 161/83)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: španělština

Účastníci řízení

Žalobce: Zitro IP SárI (Lucembursko) (zástupce: A. Canela Giménez, advokát)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

Další účastník řízení před odvolacím senátem: Show Ball Informática Ltda

Návrhová žádání žalobkyně

- zrušit rozhodnutí OHIM a
- uložit OHIM náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Přihlašovatelka ochranné známky Společenství: Žalobkyně

Dotčená ochranná známka Společenství: Slovní ochranná známka „BINGO SHOWALL“ (příhláška č. 6 059 919) pro výrobky a služby tříd 9, 28 a 41.

Majitel ochranné známky nebo označení namítaných v námitkovém řízení: Show Ball Informática Ltda.

Namítaná ochranná známka nebo označení: Obrazová ochranná známka Společenství (příhláška č. 5 092 275) obsahující slovní prvek „SHOW BALL“ pro výrobky a služby tříd 9 a 42.

Rozhodnutí námitkového oddělení: Částečné zamítnutí přihlášky.

Rozhodnutí odvolacího senátu: Zamítnutí odvolání.

Dovolávané žalobní důvody: Nesprávný výklad a použití čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení 207/2009 o ochranné známce Společenství.

Žaloba podaná dne 16. dubna 2010 — Nickel Institute v. Komise

(Věc T-180/10)

(2010/C 161/84)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobce: Nickel Institute (Toronto, Kanada) (zástupci: K. Nordlander, advokát a H. Pearson, solicitor)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhové žádání žalobce

- určit, že žaloba na neplatnost je přípustná;
- zrušit rozhodnutí Komise SG.E3/HP/psi–Ares(2010)65824 ze dne 8. února 2010, jímž zamítla plný přístup k určitým dokumentům požadovaným žalobcem podle nařízení (ES) č. 1049/2001⁽¹⁾; a
- uložit Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Touto žalobou podle článku 263 SFEU se žalobce domáhá zrušení rozhodnutí Komise SG.E3/HP/psi — Ares(2010)65824 ze dne 8. února 2010, jímž zamítla plný přístup k určitým dokumentům požadovaným žalobcem na základě nařízení (ES) č. 1049/2001. Toto rozhodnutí mimo jiné potvrdilo:

- rozhodnutí úřadujícího generálního ředitele právní služby Komise zamítnout plný přístup k sedmi dokumentům vyjadřujícím stanovisko této služby k návrhu směrnice Komise 2008/58/ES⁽²⁾;
- rozhodnutí ředitele Ředitelství D GR pro životní prostředí zamítnout plný přístup ke dvěma dokumentům vyjadřujícím stanoviska jiných generálních ředitelství Komise k návrhu směrnice Komise 2008/58/ES; a
- že se v držení Komise nenachází žádný dokument, záznam nebo korespondence (včetně jakýchkoli následných dokumentů nebo poznámek k nim), v němž právní služba vyjadřuje svůj názor na návrh směrnice Komise 2009/2/ES⁽³⁾.

Na podporu svých tvrzení uvádí žalobce několik žalobních důvodů:

Zprv se generální tajemník Komise dopustil zjevně nesprávného posouzení a porušil čl. 4 odst. 2 druhou odrážku nařízení (ES) č. 1049/2001 při výkladu výjimky týkající se ochrany právní rady ohledně několika z požadovaných dokumentů.

Dále se generální tajemník Komise dopustil zjevně nesprávného posouzení a porušil čl. 4 odst. 2 druhou odrážku nařízení (ES) č. 1049/2001 při výkladu výjimky ohledně ochrany soudního řízení ohledně jednoho z požadovaných dokumentů.

Konečně se generální tajemník Komise dopustil zjevně nesprávného posouzení a porušil čl. 8 odst. 1 nařízení (ES) č. 1049/2001 tím, že neidentifikoval dokumenty, v nichž právní služba vyjadřuje své stanovisko k návrhu směrnice Komise 2009/2/EC, a neposkytl k těmto dokumentům přístup.

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1049/2001 ze dne 30. května 2001 o přístupu veřejnosti k dokumentům Evropského parlamentu, Rady a Komise, Úř. věst. L 145, s. 43; Zvl. vyd. 01/03 s. 331.

⁽²⁾ Směrnice Komise 2008/58/ES ze dne 21. srpna 2008, kterou se po třicáté přizpůsobuje technickému pokroku směrnice Rady 67/548/EHS o sblížení právních a správních předpisů týkajících se klasifikace, balení a označování nebezpečných látek, Úř. věst. L 246, s. 1.

⁽³⁾ Směrnice Komise 2009/2/ES ze dne 15. ledna 2009, kterou se po třicáté prvé přizpůsobuje technickému pokroku směrnice Rady 67/548/EHS o sblížení právních a správních předpisů týkajících se klasifikace, balení a označování nebezpečných látek, Úř. věst. L 11, s. 6.

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání žalobce

— zrušit rozhodnutí Evropské komise ze dne 10. února 2010.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Tato žaloba směřuje ke zrušení rozhodnutí obsaženého v dopise Evropské komise z února 2010, ve kterém je vyloučeno případné porušení článku 87 Smlouvy o ES (nyní článek 107 SFEU) Italskou republikou tím, že výstavbu a správu úseku dálnice („Passante di Mestre“) zadala bez výběrového řízení smíšené soukromo-veřejné společnosti CAV S.p.A. (akciová společnost založená paritně mezi ANAS S.p.A. a Regione Veneto) a tuto výstavbu financovala prostřednictvím zvýšením sazeb ve stanicích vybírajících mýtné na paralelním a konkurenčním úseku dálnice.

Důvody na podporu porušení článku 87 Smlouvy o ES (nyní článek 107 SFEU) Italskou republikou jsou dva.

Zprv skutečnost, že Italská republika výstavbu a správu „Passante di Mestre“ zadala přímo CAV na základě čl. 2 odst. 290 zákona č. 244 ze dne 24. prosince 2007, představuje státní podporu vzhledem k tomu, že podmínky pro výběrové řízení *in house* splněny nebyly a osoba, již byla zakázka zadána, je smíšenou společností, která má neoprávněné konkurenční zvýhodnění z důvodu svých statutárních charakteristik a vedení. CAV totiž z 50 % vlastní ANAS, která, třebaže hraje roli veřejného regulačního orgánu, rovněž vykonává činnosti podniku (výstavba a správa dálnic) na trhu, který sama reguluje a na kterém je sama zadavatelem.

Zadruhé skutečnost, že Italská republika schválila dohodu uzavřenou mezi ANAS (jakožto zadavatelem) a CAV, která se týká financování „Passante di Mestre“ prostřednictvím zvýšení sazeb ve stanicích vybírajících mýtné na paralelním a konkurenčním úseku dálnice, představuje státní podporu ve prospěch CAV.

Zvýšení sazeb totiž představovalo nástroj, který umožňuje odklonit provoz motorových vozidel na nový úsek dálnice („Passante di Mestre“), a zároveň vyvolalo snížení provozu na konkurenčním úseku („Tangenziale di Mestre“), kterého se týká uvedené zvýšení. Předmětem podpory tedy není samotná částka vyplývající ze zvýšení sazeb, ale konkurenční zvýhodnění, které CAV těží z tohoto zvýšení, přičemž koncesionářským společenstvem „Tangenziale di Mestre“ naproti tomu vzniká ztráta.

Žaloba podaná dne 19. dubna 2010 — AISCAT v. Komise

(Věc T-182/10)

(2010/C 161/85)

Jednací jazyk: itaština

Účastníci řízení

Žalobce: Associazione Italiana delle Società Concessionarie per la costruzione e l'esercizio di Autostrade e Trafori stradali (AISCAT) (Řím, Itálie) (zástupce: M. Maresca, advokát)